ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

D E C I Z I A nr.2526 Dosar nr.733/2/2009

Ședința publică de la 5 mai 2011

Președinte:	Carmen Ilie	- judecător
	Emanuel Albu	- judecător
	Iuliana Rîciu	- judecător
	Mariana Cucu	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr.747 din 10 februarie 2010 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic ...., și intimatul-pârât Dumitrache Virgiliu, asistat de avocat ....

Procedura legal îndeplinită.

Magistratul asistent a prezentat referatul cauzei, învederând faptul că intimatul-pârât a depus la dosar, prin registratura secției, întâmpinare, ce a fost comunicată părții adverse.

Nemaifiind chestiuni prealabile de formulat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților, prin reprezentanți, în susținerea și, respectiv, în combaterea motivelor de recurs.

Recurentul-reclamant, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului și desființarea sentinței atacate, în sensul admiterii acțiunii, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege. Apreciază că punerea la dispoziția organelor de Securitate a spațiului de locuit, este suficientă pentru reținerea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât. Depune la dosar practică judiciară.

Intimatul-pârât, prin avocat, solicită respingerea recursului, ca nefondat, și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii instanței de fond, pentru motivele prezentate pe larg în întâmpinare, susținând că instanța de fond a interpretat în mod corect dispozițiile O.U.G nr.24/2008.

În conformitate cu dispozițiile art.150 și art.256 Cod procedură civilă, Înalta Curte reține cauza în vederea soluționării.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de faţă;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Soluţia instanţei de fond.

Prin cererea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Dumitrache Virgiliu, să se constate calitatea acestuia de colaborator al Securităţii.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat, în esenţă, că în cauză sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art.2 lit. b) din O.U.G nr.24/2008, din actele dosarului rezultând că pârâtul a fost recrutat de organele Securităţii la data de 28.04.1965 şi a fost de acord să pună la dispoziţia Securităţii locuinţa sa din Constanţa, strada Remus Oprea nr.12.

Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, prin Sentinţa nr.747 din 10 februarie 2010, a respins acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii în contradictoriu cu intimatul-pârât Dumitrache Virgiliu, ca neîntemeiată.

În considerentele hotărârii, instanţa de fond a reţinut că pârâtul este deţinător al Titlului de Luptător pentru Victoria Revoluţiei din Decembrie 1989 şi prin cererea adresată autorităţii reclamante de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989 s-a cerut verificarea pârâtului, sub aspectul stabilirii calităţii de lucrător sau colaborator al Securităţii.

Urmare acestor verificări, autoritatea publică reclamantă a întocmit Nota de constatare nr.S/DI/I/1838 din 05.08.2008, în conţinutul căreia s-a reţinut că pârâtul a fost recrutat, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, la data de 28.04.1965, cu numele conspirativ „IOLA"/ "YOLA", „pentru a asigura condiţii optime de instruire şi dirijare a agenturii de bază", recrutarea fiind confirmată de consemnările făcute de ofiţerii de securitate care atestă că pârâtul „a acceptat folosirea de către organele noastre a spaţiului în care locuieşte".

Instanţa de fond a reţinut că în speţă nu s-a dovedit în niciun fel, îndeplinirea cel puţin a condiţiei că punerea la dispoziţie a spaţiului de locuit, a fost de natură să aducă atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

De asemenea, instanţa de fond a reţinut că, potrivit probelor administrate în cauză, în privinţa aşa ziselor persoane colaboratoare introduse în locuinţa pârâtului, nu s-a dovedit calitatea lor de colaboratori în sensul dispoziţiilor legale şi, cu toate că s-a susţinut faptul că în casa

pârâtului au fost introduşi mai mulţi informatori, nu s-a dovedit activitatea acestora sub aspectul vizării atingerii drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

2. Calea de atac exercitată.

2.1. Împotriva acestei soluţii a formulat recurs autoritatea publică reclamantă, care a invocat ca temei dispoziţiile art.304[1] Cod procedura civilă, susţinând critici care pot fi încadrate în motivul de recurs prevăzut la art.304 pct.9 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia o hotărâre judecătorească poate fi casată sau modificată atunci când este lipsită de temei legal, ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greşită a legii.

Astfel, susţine recurenta, instanţa de fond a interpretat şi aplicat greşit dispoziţiile art.2 lit.b) ultima frază din O.U.G. nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Societăţii, potrivit cărora „colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea...".

Autoritatea publică recurentă argumentează, în esenţă, că dispoziţiile legale incidente în cauză nu cer îndeplinirea condiţiilor reţinute în mod greşit de instanţa de fond şi anume ca, în locuinţa sau spaţiul respectiv să fi avut loc o activitate efectivă de culegere de informaţii, ca informaţiile respective să se refere la activităţi potrivnice regimului comunist, iar acestea să aducă atingere şi să fi fost de natură să aducă atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

În concluzie, autoritatea publică recurentă a solicitat desfiinţarea soluţiei recurate şi admiterea acţiunii pentru constatarea calităţii de colaborator al fostei Securităţi în ceea ce-l priveşte pe pârât.

2.2. Intimatul-pârât a depus întâmpinare, prin care a combătut criticile din recurs şi a susţinut, în esenţă, că soluţia instanţei de fond este legală şi temeinică, solicitând respingerea recursului ca nefondat.

3. Soluţia instanţei de recurs.

Recursul este întemeiat şi va fi admis pentru considerentele care vor fi prezentate în continuare.

În cauză este necontestat că intimatul-pârât a fost recrutat de organele fostei Securităţi la data de 28.04.1965, iar acesta a fost de acord şi a pus la dispoziţia Securităţii locuinţa pe care o deţinea în Constanţa, str. Remus Oprea nr.12, până la data de 12 octombrie 1967, când a fost abandonat urmare a faptului că fusese mutat în interes de serviciu în Bucureşti.

De asemenea, nu este contestat nici faptul că recrutarea sa a fost realizată de Securitate în scopul ca intimatul-pârât să pună la dispoziţie locuinţa sa în vederea folosirii acesteia ca „gazdă casă de întâlniri" între

lucrătorii de Securitate şi agenţii acestora, locuinţa fiind conspirată sub numele „IOLA"/ "YOLA".

Aşa cum s-a arătat în expunerea rezumativă a circumstanţelor cauzei şi a soluţiei adoptate prezentă mai sus, instanţa de fond a reţinut, în esenţă, şi a argumentat că, în cauză, nu sunt îndeplinite cerinţele art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, în dosar neexistând dovezi că, în locuinţa pusă la dispoziţie de intimatul-reclamant, a avut loc în mod efectiv o activitate de strângere de informaţii care să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului comunist şi care să fi fost de natură să aducă atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Potrivit dispoziţiilor art.2 lit.b) ultima frază din O.U.G. nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aplicabile în cauza de faţă, „colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea...".

Deci, din interpretarea textului citat mai sus, rezultă că, pentru ca o persoană să fie calificată ca fiind colaborator al organelor fostei Securităţi, în sensul art.2 lit.b) ultima frază, în prima ipoteză, este suficient ca acea persoană:

- să fi deţinut o locuinţă sau orice alt spaţiu, cu orice titlu;
- să fi fost recrutat de organele Securităţii în scopul punerii la dispoziţie a locuinţei sau spaţiului deţinut;
- să fi pus locuinţa sau spaţiul deţinut la dispoziţia organelor de Securitate;
- locuinţa sau spaţiul puse la dispoziţie de către persoana care le deţinea să fi fost folosite de organele fostei Securităţi în scopul culegerii de informaţii de la alte persoane.

Or, în cauză, este pe deplin dovedit că activitatea intimatului-pârât îndeplineşte toate condiţiile enumerate mai sus, rezultate din interpretarea logică şi sistematică a dispoziţiilor art.2 lit.b) ultima frază, prima ipoteză din O.U.G. nr.24/2008 cu modificările şi completările ulterioare.

Celelalte condiţii reţinute de instanţa de fond sunt lipsite de temei legal, fiind rezultatul unei interpretări greşite a dispoziţiilor legale incidente, prin extrapolarea condiţiilor avute în vedere la art.2 lit.b) prima frază, pentru activitatea de colaborator cu organele de Securitate prin furnizare de informaţii.

În concluzie, situaţia instanţei de fond este nelegală, urmând ca, admiţând recursul, să fie desfiinţată, cu consecinţa admiterii acţiunii formulate de C.N.S.A.S. în condiţiile O.U.G. nr.24/2008.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr.747 din 10 februarie 2010 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Casează sentința atacată.

Admite acțiunea şi constată că pârâtul are calitatea de colaborator al Securității.

Irevocabilă.

Pronunțată în şedință publică, astăzi 5 mai 2011.

JUDECATOR, C.Ilie | **JUDECATOR,** Em.Albu | **JUDECATOR,** I.Rîciu

MAGISTRAT ASISTENT,
M.Cucu

Red. Em.A.
Tehnored.T.E.
4 ex.
Jud. fond HV

ROMÂNIA 12.12.2011
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont adm
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 933/2/2009 se legalizează de noi. cu mențiunea irevocabilă
GREFIER ŞEF,

